

ното Бургуджий. Иречекъ, обаче, пише, че *Πορτίτζιον*, което се споменува отъ Мануилъ Фила, е днешното село Бургуджий (погрѣшно у него: Бургуджукъ; ср. Пжт. II, 713). Днешното село Бургуджий се посочва за много старо. За пръвъ пътъ прѣзъ робството, то се споменува въ маршрута на султанъ Сюлейманъ Велики въ похода му срѣщу Молдавия (1538 г.). Отъ Казълъ-Агачъ Сюлейманъ стигналъ въ Мансърлий (на юго-изтокъ отъ Ямболъ), а отъ тамъ въ Сарай-Карие (днесъ съ развалини до Странджа) и отъ тукъ въ *Bergudschlū* (Бургуджий, Hammer, III, 699). Очевидно е, че Сюлейманъ прѣзъ врѣме на тоя походъ и начело на многобройната си войска е миналъ прѣзъ Марашкия боазъ, на изтокъ отъ самото заселище Бургуджий.

Селото Бургуджий, колкото и прѣданието да го посочва като заселено съ бургуджийи-цигани, е било и прѣди освобождението прѣдимно бѣлгарско. Въ края на XVIII и началото на миналия вѣкъ тукъ сж се подвизавали мѣстниятъ първенецъ Кара-Мано и Трифунъ-войвода. Въ Бургуджий е имало и татарски „султанъ“, потомъкъ на кримскитѣ ханове-гереевци. Трифонъ-войвода е билъ убитъ надъ самото село.

Прѣзъ 1830 г. бургуджийци се прѣселили въ Бесарабия, дѣто основали ново заселище съ име на старото си огнище — „Бургуджи.“ Днесъ това село е въ Ташлѣкския—Аккермански уѣздъ (ср. „Бессарабецъ.“ Москва, 512—520). Съвсѣмъ малка частъ отъ изселенитѣ бургуджийци се върнала назадъ по огнищата си.

Живущитѣ тукъ до освобождението малко на брой турци се изселили слѣдъ това въ Турция. Селото Бургуджий често се споменува въ подвизитѣ на Панай отъ Хитовъ, който разчиталъ твърдѣ много на военственнитѣ му селени. Тукъ има новъ параклисъ и училище отъ 1875 г.

Селото брои 142 сгради и 819 жители.

С. Трапоклово.

Това заселище е съ не по-малко загадъчно име отъ това на близкото нему с. Бургуджий. Старитѣ турци сж го наричали Теркѣ-Болу, което име, по погрѣшка, въ спи-